

[Kjeld Olesen]

forslaget, kun kan drages, medmindre der ikke sker noget andet. Der er sket noget andet. Der er sket det, at man nu kan konstatere, at partier, der repræsenterer et flertal, går ind for en udskydelse af bygning af Storebæltsbroen. Et af partierne er socialdemokratiet, som jeg er ordfører for, og der skal ikke være nogen tvivl om, at konsekvensen af den aftale, der er indgået, er, at socialdemokratiet naturligvis bakker denne beslutning om en udsættelse op. Derfor må jeg altså også anbefale, at man stemmer imod hr. Langsteds dagsorden.

Så skal jeg i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger om selve debattens forløb, for statsministeren sagde i virkeligheden en del, som jeg også ville have sagt, og dermed kan der så spares tid. Bare den bemærkning, at det, at man traditionelt er socialdemokratisk ordfører under debatter, ofte indebærer, at man, om jeg så må sige, skal sidde og modtage kritik fra så godt som alle øvrige partier her i folketinget. Jeg konstaterer, at der i dag har været lidt af en arbejdsdeling, al den stund man under de første indlæg fra forskellige ordførere hørte ret kritiske bemærkninger rettet imod partiet venstre, og at jeg fra efterfølgende ordførere måtte modtage en ret kraftig kritik fra andre partier. Det fortæller noget om en balance.

Naturligvis lyttede jeg med særlig interesse til de kritiske bemærkninger, der kom fra de partier, vi almindeligvis herinde kalder for venstrepartierne, og det, jeg måtte konstatere, var, at der i det, man sagde, og i måden, man sagde det på, ikke var nogen ændring i forhold til tidligere debatter, hvor vi har haft den socialdemokratiske mindretalsregering, som flere af disse ordførere fandt var en bedre løsning.

Og så vil jeg også konstatere, at der ikke er indhold i påstanden om muligheden for et andet flertal. Det er der jo ikke. Det kan ikke nytte noget, at henholdsvis SF, DKP, VS og retsforbundet hver kommer frem med deres kæpheste og så bare konkluderer, at der skulle være mulighed for et andet flertal end det, som vi i øvrigt har diskuteret. Det er en illusion. Der er ikke den helhed i tingene, der er afgørende for, at man kan køre igennem med en langsigtet løsning, i hvert fald ikke, når disse kæpheste skal rides. Så kan man sige: nu vel, retsforbundets interesser er jo snævert koncentreret om ganske bestemte

spørgsmål, men kunne man så ikke forestille sig det radikale venstre? Ja, man kunne fritstes til at spørge det radikale venstre, om de er at finde i en sådan flertalsdannelse. Jeg tør næsten selv give svaret, men skal selvfølgelig undlade at gøre det.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det, som jeg mener bør være konklusionen af en sådan debat, er, at den nye regering har præsenteret sig over for folketinget, at de partier, der står bag regeringen, har givet udtryk for både deres principielle opfattelser og den aktuelle situation. Det, man vil finde er fælles i det, som venstres ordfører har sagt, og det, som jeg har sagt, er, at vi om ikke formelt så reelt har en regering, der ikke kan skabes et flertal imod, men at det helt afgørende er, at denne regering og partierne bag regeringen lægger op til et samarbejde. Det blev sagt af venstres ordfører, det har været meget stærkt understreget af mig selv, og det har været understreget, når regeringens medlemmer har været oppe at tale. Jeg finder, at vi har haft en, jeg vil sige roligere debat, end vi mange gange tidligere har haft under en socialdemokratisk mindretalsregering. Der har været lidt løftet stemmeføring ind imellem, men man fornemmer en erkendelse af, at det, det nu gælder om, er, at man kommer i gang med arbejdet, og det er et samarbejde, vi skal i gang med, ikke et samarbejde imellem regeringspartierne og bestemte andre partier, men et samarbejde, der omfatter folketinget som sådant, der rækker ud til de forskellige fløje, som vi nu engang er opdelt i her i folketinget.

Det skal være mine ord i forbindelse med et forslag om motiveret dagsorden, som jeg gerne vil fremsætte på venstres og socialdemokratiets vegne. Det lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager statsministerens redegørelse til efterretning og udtrykker forventning om, at regeringen tilvejebringer et bredt samarbejde om løsningen af de økonomiske problemer, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden: